

18.7.13. Smarije pri Felštah.

Ureš Kaj, Marica, Tvoja "hladna ruska dama" je strahno dolgo ni
 pisala literaturno-slovenskega pisma ji boče to danes postka-
 niti, ker je raono v duhu, mi Ti mi je potem napisal spriceval,
 kako se Kaj znam po slovenki. Pomisli kako, imamo gpyro!
 Tobopamo u gaspe vorono "Dama e mobile" jelu po pyccca, Epy.
 ke Kpacabnyce kako bronepocck, a se owo enas topo beerya
 Epyy pponenobena, udo Tboe epyye-ekala! Kaj je Ti na
 to? Vidis, roicydnyce, Tbor si se mi smejala, ko sem Ti
 trideset let tomu nazago govorila ali pisala besede
 resnicnega obcadovanja, mladostnega volkenenja itd., ker
 si bila Ti takrat edina bndilka slovenskega xanstva,
 edina rabotnica na narodnem polji. Kdo nas je
 kbiral odkroj sebe, kdo nas je ucil delati za narod, kdo,
 ce ne Ti, Marica Nadlisec! In kdo bi Te naj bolj cenil takret
 nego jaz, saj mi je vendar ne more nihce sparetkati, da
 nijem bila nemnogo pesnica! In poeti so, ki gredo pred
 vsemi, ali ne?! Oh, Marica, Marica, semo povej mi, kedaj

boon stera? Moji lasje so kakor gozd jeseni, ko po zgubi svojih
listov obrnari in pokare ~~ta~~ bele brve, katere se skrivajo
v udobnem senci. To smo enje narere, y uena bopzba
u na onyubker, skomro yroquo. Lice moje je kakor
stara spominška plošča, a v srei mi pa klotoceta
vulkanu dva. Koliko sile, koliko podjetnosti, le prebletga
denarja se vedno pi in ga mi!

Da, znanost, tlor raznada kago sivo 30 unov
momu kazajo, u na znaxer, ko si pregladovale storo
soro, pardon! našla si moja pizma in si se spet sme-
jale ... smejale ... Če se to spodobi, ne vem, in
tudi tega ne vem, eu bory, ga se spodobi biti "hladnemu".
Meni se rdi, da se spodobi biti talenu, kakor si res.
Prav od prca mi je žal, da mi nisi pisala pismo pod
prvim vperatlenijem mojih spontadnih pizem, tedaj bi
jaz dobila vsaj eno pismo od Tebe, kjer bi se Ti ne irvolila
smejati. Nozbiti, morebiti u bce mynr. Vidis, jaz pa to le
pisem pod prvim otisom. Prazne uenno emperuno uenpenila,
no pa vsravno se prav potonei hodim. Ne vdajmo se!

Ves, oberercet, Ti si spet naigrala na starih stranah in v
mojem srei se je randal pogocni odmeo. Prada bi Te videla,
Tebe in Troj dobroic. Moj Koka je te presel v retiti latinski
kavred. 12 let je star, pa je tako velik kakor jar, in bricee
se te tako ponnafo, da je gudo. Kaj pa Troj maleto ~~mal-~~
roff? Ej, mnogo, mnogo bi se imele pogovarjati, pa kaj,
ko pa letos ni mogocne. Jaz sem se letos pripeljala domoo
po milosti bozji. Nežlila sem se kadovoljiti s Cinim morjim,
pa so mi stariši pisali, da so se stari, slabi, Bogoe, ce
jih drugo leto ne rajdem, naj se pripeljem, gopory odpanko
bo Poccio da placajo oni. Ves, vse je se moje: hize v
Gradcu in vinogradi v Panozaxer, dolgi pa tudi: okolo
120.000 K, pa se vse, res ne vem natanko. No tega
stevila je tudi radosti, kaj? Ves, pa je bilo se vse rafe-
catano sodnijskim potom, najemnine niso smeli skulbyte
mlamum onelyny Koku, Kompru yopabuear beovar
knyuzembour, vse je se bilo na kantu. Tedaj pa se je
našla dobra nemška dusa, moja sosodka v Halorah in
ptijska purgarca (pa je res iz rajha nemka), ki mi je

pomagala. Slovenci pa tako svojih ne pomagajo. Ta nemica
je pogosto k nam zahajala, kadar smo bili v Lendavski.
Porogata je, pa suhega denarja tudi nima. Tedaj pa je
šla in dala svoj vinograd, da je s svojimi zapovednicami
~~gore~~ gorci vključil name nanj. Ali ni to
plemenito? In jaz sem v tečenju enega tolstlega
leta poslala 2000 k sem, sedaj pa živim kakor menih,
živim brez ljubimci, brez denarja, čeprav ne visi nad
mojo grešno glavo meč vednega devištvaja, ne radostne
ga ubostva.

Letos torej ne morem k Tebi, niti render-vous
Ti ne morem pomagati, ker sem, kar se tiče krajcar-
jev pa tistih belih kron in kersarjev v popolnej ka-
visimosti od svojega očeta. Če hočem pisati Komisari
bodi pismo, pa moram očeta svojega priniti: „Stek,
dajte mi 10 vinarjev na marbo!“

Drugo leto pa, ako Bog da in preča jannarka, sleona Ti
moja srečna Mariica, dajna si render-vous na
glavnej poti v Trstu, ki je kakor nalasé ustvarjena na

take dobre nemene. Ali se spominjaš, da je bas ta
vrtis naredila same pred leti, ko si mi jo pokazala o
Trsti, moja draga, moja nepozabna Mariica. Glej, jaz
Tedanes se pravno tako cenim in ljubim kakor nekdaš,
pa samo da rada nimam, da bi se kedo smejal
nad menoj!

Dpyzpuuz, ko sodobenno robopa, če je bila moja
otkritka „hladna“, kaj pa hočeš, hm, saj je bila
otkritka u bce mymr. A to, da je tvoje pismo hladno,
nes, to je pa nekaj druge!?!...

Jaz se tiče politike, pa je boljše, da se naredi vprašaj!
Z druge strani pa •, res je.

Sestra in Tista je sedaj tudi doma u morem in sinom. Hm,

„Mor je bil ted Slovenc,
Doller je bil se mlad“

„Laj si brala te dui v narodu, ne?“

Kamreci ta verx.

Da, drugo leto se pripeljem v Trst, če ne leto njo kimo spet
ne bodo obežali na kant, potem pa ne gbo negotna bzo
Dassmagiro es ecempon u ~~compon~~ meubrukkanu.

A oreus, oreus speculato bagromo tuda, buparus? Ali kaj
pisēs? Viš slovenskega se berem, prevec pácijo slovenscino.
Vrag vedi, Kje se je uče. To ni drugoga nego nepreboga
u mo gosrobuoci nepreboga blaxena pémcine. Fej!
Narod morem brati, pa kar roknim poleg, ves, na nek-
terih mestih. Da res naši ljudje, naši pisoci ljudje,
nimajo ni kaj trohice jekitovnega sūvstva v sebi.
Milaja, draga moja Marica, poudraolam Tvoja semju,
Ti pa pojdi sem, da Ti pokare Tvoja "hladna ruska dama",
Kako krepko in roesto zna ljubiti in poljubiti.
Luce poudraose!

Tvoja
Marica

Pisji mnogo! Pricakujem slopo!